

ning" rettes til: „Nytte af en sllg Forsanstaltning“.

6) § 16. I Udvalgets Ændring rettes Ordene „befindes Anledning“ til: „findes Anledning“.

7) § 18. Ordet „Gebyrer“ rettes til: „Tender (Gebyrer)“.

Af J. Nielsen, H. M. Petersen, J. A. Hansen, J. Pedersen, Jens Andersen, F. Nielsen, S. Jensen, N. Albertsen, Christophersen, Fischer, L. Hansen, Johansen, C. Alberti, S. Lybye og R. Pedersen:

Til § 10.

I Overskriften: Ordet „Affstyning“ og „C“ udgaae.

I Paragraphens sidste Linie udgaaer Ordet „Affstyning“, og i dets Sted sættes Ordet „Draining“.

Til § 11.

I 2det Affsnit udgaaer Ordet „affve“, og i dets Sted sættes Ordet „draine“.

Til § 12.

I Nr. 1: Ordet „affve“ udgaaer, og i dets Sted sættes Ordet „draine“. Ordet „Affstyning“ udgaaer, og i dets Sted sættes Ordet „Draining“.

I Nr. 2: Ordet „affve“ udgaaer, og i dets Sted sættes Ordet „draine“. Ordet „Affstyning“ udgaaer, og i dets Sted sættes Ordet „Draining“.

I Nr. 3 udgaaer Ordet „affvet“, og i dets Sted sættes Ordet „drainet“.

Til § 13.

Ordet „affve“, udgaaer, og i dets Sted sættes Ordet „draine“. Ordet „Affstyning“ udgaaer, og i dets Sted sættes Ordet „Draining“.

Ændringsforslagene til §§ 2, 3, 6 og 8 tilligemed selve Paragrapherne sættes først under Forhandling.

Ordføreren (Fornesbech): I blandt de Ændringsforslag, som ere stillede til det Affsnit, der nu er sat under Forhandling, findes der kun et eneste, som har nogen egentlig Realitetsbetydning, og det er Forslaget, som af Udvalget er stillet under Nr. 4 til § 8. Det vil erindres, at der ved Sagens 2den Behandling blev af en æret Rigsdagsmand fra Hjørring Amt (S. Pedersen) stillet et Ændringsforslag betræffende Synsmændenes Stilling, og jeg udtalte allerede dengang, at det ikke var nogen ganske heldig Plads, hvor dette Ændringsforslag agtedes optaget. Jeg tilstaaer imidlertid, at jeg dengang oversaae, hvad der senere er blevet klart i Udvalget, at det maatte i det Hele taget slet ikke var rigtigt, at dette Ændringsforslag blev optaget, idet det nemlig maa erindres, at ved at stille Synsmændene i den samme Stilling for nye Vandløb som den, de have for de ældre, altsaa med andre Ord give dem Bemyndigelse til at afgive Kjendelser i Sagen, vilde man efter Anordn. af 29de Juli 1846 ogsaa fremkalde, at disse Kjendelser ifkun kunne appelleres til Landvæsenscommissionen. Det er nemlig Hovedregelen i Anordn. af 29de Juli 1846, at overalt, hvor Synsmændene betragtes som første Instant, kan der ikke appelleres længere end til Landvæsenscommissionen, altsaa vilde sllge Sagers endelige Ordning og Afgjørelse ligefrem være unddragne Overlandvæsenscommissionens Kjendelse.